

Tórstein slapp við 40 daga fongsulsrevsing

Teir stóru og teir smáu

Verður fólk okkara at missa alt álitið á dómstólarnar

Hesir spurningar eru í hesum døgum á hverjum munn.

Allir føroyingar kendu maktarstöðuna hjá Tórsteini Petersen og Nielsi Mortensen.

Niels Mortensen hevur lagt kortini á borðið yvir fyri rættinum og sagt, sum hvør einasti føroyingur trýr honum.

Tað kundi tí, nú Tórsteini er eydnast at fáa 5 hægstarættardóm- arar at trúgva, at tað var ikki hann, men Niels, ið ráddi í Spermi, í Signaboi, í Trygd, verið beint at drigið fram frásøgn Nielsar, og úr sakarforsluni við hægstarætt at drigið fram tað, ið maður sigur um Niels og seg fyri at reinska seg.

Men tað er kortini ikki neyðugt, tí eingin í Føroyum er eitt sekund í iva um, hvat ið hvør var í Spermi, í Trygd, í Signaboi.

Undirretturin, landsrætturin og 4 hægstarættardómarar hava heldur ikki ívast í, hvat ið hvør var. Og dómur teirra var hareftir.

At 5 hægstarættardómarar hava roynst fremmandir í Jerusalem hevur skakað fólksins áliti á teir høgu harrar og á rættarstovnin.

Um fólk einki kundi til stöðuna hjá Nielsi og Tórsteini í Sjóvinnubanknum, í Spermi og í Signaboi, vildi tað ikki kunna havt áliti á rættvísu dómstólanna, tá ið tað fær at vita, at tað kann henda, at av 9 hægstarættardómarum kunnu 4 vera heilt stíkk ímóti 5.

Og fólkid verður enn og meira rættarkensluskakað, tá ið tað fær at vita, at teir 4 hægstarættardóm- ararnir eru í samljóð við dómarnir í undirrettinum og dómarnar í landsrættinum.

Tá ið so fólk fer at meta revsingina, ið Niels Mortensen fekk, við dómin hjá teimum 5 hægstarættardómarunum og letur meting sína fara fram í teirri vitan, sum heila Føroya fólk hevur um stöðuna í øllum teimum skeivleikum og lógarbrotum, ið gjord eru í sjóvinnubankasvikkmynni, er tað sum seinasta tegrin av áliti til dómstólin fer í slintur.

Hvussu kann tað bera til

at nevndin, ið kannaði sjóvinnubankamálið, at undirretturin og landsrætturin og 4 hægstarættardómarar kunnu vera at kalla heilt á einum máli um, at Tórstein hevur gjørt seg sekan í gerðum, sum hann má fáa 4—8 mánaða fongsul fyri, sum kann taka sakførarættin frá honum, og sum kann merkja hann sum mandátsvikjara,

meðan 5 hægstarættardómarar døma hann leysan av mandátsvik og rættindaðan at fáa sakførarabestallingin aftur, og seta teir fongsulstraffina frá 8 mánaðum til stívar 40 dagar.

Er eingin tryggur rættur til?

Døma menn sum teir eru menn til og ikki sum lógargreinirnar siga?

Kann ein maður fyri eitt eftir fólksins moralsku hugsan litið brotsverk fáa áralanga revsing, meðan ein annar maður, sum eftir fólksins metan hevur gjørt stórt brotsverk, sleppur so gott sum óskalaður?

Ellar kann ein maður av tí rætta slagnum sleppa friur, meðan annar maður fær harða revsing fyri sama brotsverkið?

Hesir og fleiri spurningar av sama slagi eru á fólksins munn í dag.

Og vit kunnu taka undir við Dimmu, tá ið hon tekur til, at virðingin fyri dómvaldinum er alt annað enn stór.

Hon er farin á botn.

»Teir smáu verða hongdir, men teir stóru . . .«

Harmiligt, at hetta skal kunna verða uppafturtikið í fullum álvara av fjeldini, ið eygleiðir rættarhevj- anina.

Okkara fólk skuldi ikki verið fyri tí, at tað av sonnum kann sigast, at rættur og órættur eru býttir um.

Óvanliga illa hevur gingið at fingið pening fluttan heim úr Íslandi í ár. Í flestu færum hava trupulleikarnir verið stórir, nógvir hava einki ella litið og einki fingið sent heim. Her eru brek, stór brek. Skilligt er, at sáttmálin millum Fiskimannafelagið og útgerðamannafelagið í Íslandi er bæði linur og vánaligur.

Eitt álvarsamt brek, ið eigur at verða rættað til eitt komandi ár. Upp á eina slíka óvissu og slíkan sáttmála, ið veruliga einki hald er í, kunnu fiskimenn ikki fara avstað aftur. Uppí tann peningin, ið heimfluttur er í ár, kemur peningur frá seinasta ári. Ta ið viðurskiptini eru so út av lagi ring, undrar tað mangann fiskimann, at Fiskimannafelagið nústæði tekur dik á seg og sendir formannin vestur um hav. Hetta er ov seint. Flestu fiskimenn eru heimkomnir, og í mun til í fjór er ikki helvtin av peninginum heimkomin. Og tianverri tykist ferðin ikki hava givið stórvegis úrslit. Sambært frágreiðing formannsins hevur hann veruliga onga vissu fyri nøkrum, um lat okkum vóna, at hitt besta spyrst burtur úr hesum leysligu samtalum, ið hann hevur havt við avvarandi stovnar har yviri.

Tað gerst ikki stórvegis við tað, sum farið er, men aftaná hesar ringu royndir eigur Fiskimannafelagið at taka dik á seg og fáa í lag

SOSIALURIN

Útgevur:
FØROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Blaðstj.:
Villi Sørensen.
Bó x 76.

Prentsmíðjan á Heygsbreyt
TELF 1820

ein dyggan og haldgóðan sáttmála til komandi ár.

Íslandsfarar.

Lendingin í Húsavík

Eina tókk til tín, J. P. Davidsen og feir menn, sum styðjaðu teg á tingi í ár, tá tú setti fram broyt- ingaruppskot í málinum um lendingina í Húsavík. Nú veit ein, hvør ið hevur forðað fyri at gera eina so fræga lending í bygðini, at bjóð- að kann vera til at fara á flot.

Vit sendu fyrst áheitan á lög- tingið í 1948, og einki svar fingi vit. Tað visti seg, sum lögtings- menn vóru ikki greiðir yvir, hvar lendingin skuldi gerast, antin inni á landi, har sum tann gamla lendi- stöðin er, ella flyta hana á eitt nógv betri pláss. So tóku vit og sendu eina adressu við undirskrift- um frá íbúgvárunum við undantaki av 3, sum ikki skrivaðu undir. So- statt vóru tingmenn greiðir yvir, hvat fólksins ynski var. Vit halda, at Føroya lögting ikki mátti verið bekennt við ikki at hjálpt okkum við lending tað sama sum øðrum bygðum.

Vit mugu fara til Íslands og aðrastaðir og fortjena okkum pening og lata fleiri hundrad í skatt. Tað er harmiligt at betala pengar til eina lending, sum ikki kemur at kunna brúkast, og sum kann verða ein fella, ið kann forkoma mannalivum. Har hava vit mist nokk.

Tað visir seg, sum ingeniorkan- tórið eigur størstu skuld fyri, at vit ikki fáa flutt okkara lending til eitt betri pláss.

Við tókk fyri upptøkuna,

Nakrir fiskimenn í Húsavík.

Listaframsýning

Listafelag Føroya fyrireikar aftur í ár á Ólavsvoku framsýning av málningum, tekningum, skurðmyndum og hoggmyndum í gamla kommunuskúlanum í Havn.

Tey, sum vilja vera við, mugu **áðrenn 20. juli** siga undirritaða frá, hvørjar lutir tey ætla at senda (við tilskilan av navni og eigara ella prisi á hverjum einstakum luti).

Lutirnir sjálvir mugu verða sendir undirritaða í **seinasta lagi 20. juli**.

Nevnd felagsins tekur sær rætt til at meta um, hvørjir av teim innsendu lutunum sleppa við, og felagið tekur 5% av tí, sum selt verður, til gjald av útreiðslum.

F. v.
H. D. Joensen, landslækni
formaður.

Haldið Sosialin!

Embæti

Embæti sum vrakieftirlitsmaður í Sørvági er leyst frá 1. august 1957. Grundløn kr. 3.000.— árliga hækkan- di 3. hvørt ár við kr. 300.— til kr. 3.600.—. Hertil koma vanligar viðbøtur. Umsøkjarar mega helst vera millum 30 og 40 ára gamlir. Umsóknir verða skrivaðar til Føroya landsstýrið, men sendar fiskivinnuskrivstovuni **innan 20. juli 1957**.

Føroya landsstýrið.

Embæti

Embæti sum vrakieftirlitsmaður í Fuglafirði er leyst frá 1. august 1957. Grundløn kr. 3.000.— árliga hækkan- di 3. hvørt ár við kr. 300.— til kr. 3.600.—. Hertil koma van- ligar viðbøtur. Umsøkjarar mega helst vera millum 30 og 40 ára gamlir.

Umsóknir verða skrivaðar til Føroya landsstýri, men sendar fiski- vinnuskrivstovuni **innan 20. juli 1957**.

Føroya landsstýrið.

Ungarnshjálpin

Frá »Færoernes gensidige For- sikringsforening« er komið kr. 300.— og frá Ungarnshjálpinu sjálvari 3,38.

Tilsamans er innkomid kr. 60. 000,00 og við hesum vilja vit enda innsavningina. Samlað yvirliit kem- ur at verða sent bløðunum við tað fyrsta.

Enn eina ferð takka vit øllum, ið hava hjálpt á ein ella annan hátt.

Ungarnshjálpin.

Føðingardagar

- 7.7. Marius Vilhelmsen, Syðradal 74 ár.
9.7. Jens Pauli Hansen 75 og Ole Wolles, Trollesnes 60.
12.7. Elsebeth Sofie Midjord 94 og Anna Malene Joensen, Húsum 84.

Mánadagin, 8. juli giftast í Havn Jonleig Dalbúð úr Fuglafirði og Arnold Karbech Henriksen, Tórs- havn.